

## [Alfred Jensen.]

se paa det med en saadan Mistillid, som vi gør. Almindeligt udendørs Arbejde, siger Ministeren, medfører altid Tab af Arbejdstid, saaledes at man ingen Sinde har effektiv Arbejdstid i Henhold til Overenskomsterne. Det ved vi meget vel, men naar Forskellen ikke er større end den nævnte, synes vi, at man burde gaa over til at give de Arbejdere, der beskæftiges ved saadanne Foranstaltninger fuld Arbejdstid.

Ministeren siger heroverfor, at det vilde være en Uretfærdighed over for de langvarigt arbejdsløse, fordi det ofte drejer sig om Personer, der har gaaet ledige i lange Tider og derfor er blevet uvant med at arbejde, og det lider de under, naar de igen begynder at arbejde. Det skal indrømmes, men det overrasker mig noget, at Ministeren siger, at vi vil gøre det mere pinefuldt for de arbejdsløse. Det er jo nemlig saaledes rundt omkring i Landet, at de arbejdsløse, der kommer i Arbejde ved Beskæftigelsesforanstaltninger, og som er uvant med Arbejde og derfor ikke ved Akkordarbejde kan tjene tilstrækkeligt til at leve af, netop faar en længere Arbejdstid. Der gives Foranstaltninger, hvor man har Arbejde 42 Timer ugentlig. Der er netop af Hensyn til, at de Mennesker, der er uvant med at arbejde, kan faa en Indtægt, der er større end Understøttelsen, givet Adgang til at fravige Bestemmelsen. Her taler man altsaa ikke om, at det bliver en Pine for de paagældende.

Jeg synes ikke, at de Udtalelser, Ministeren her har fremsat, paa nogen Maade imødegaa det, som vi tidligere har sagt, og det, som er fremhævet af Dansk Arbejdsmands Forbund ved den sidst afholdte Kongres, hvor man netop fastslog, at den Maade, hvorpaa Loven har været praktiseret, kraftigt understreger Kravet om at faa Loven ændret, saaledes at der gives fuld Arbejdstid ved de paagældende Arbejder, idet det betyder saa uendelig lidt i beskæftigelsesmæssig Henseende, om der gives fuld Arbejdstid eller kun den 36 Timers Arbejdsuge.

Naar man tager i Betragtning, hvilke Arbejder der udføres, er det dobbelt urimeligt, at der ikke gives den fulde tarifmæssige ugentlige Fortjeneste. Arbejdslønningerne er ikke af den Beskaffenhed, at de taaler nogen Nedsættelse; de er ikke større, end at de lige strækker til til Dagen og Vejen. Saa nytter det ikke noget, at man henviser til, at der kommer flere i Betragtning, for Sagen er den, at Foranstaltningerne mange Steder har virket saaledes, at de paagældende blev ringere stillet, da de fik Beskæf-

tigelse ved Nødhjælpsarbejde, end da de oppebar Understøttelse. Det var ingen Tilfældighed, at der var Nødhjælpsarbejdsstrejke i Aarhus. Det var, fordi de paagældende ikke bragte saa meget hjem, som da de hævdede Understøttelse.

De Argumenter, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har fremført, er væsentlig de samme, som han tidligere har fremført over for vort Forslag. Jeg kan ikke se, at han har fremført noget, der supplerer det, Ministeren har sagt. Han mener, at der vil være stor Tilfredshed blandt Arbejderne, hvis Lovforslaget gennemføres; hvis vi gik ud og spurgte dem, skulde vi nok faa at se, at der var Flertal for at faa en saadan Lov. Jeg har allerede henvist til, hvad Arbejdsmandsforbundet har sagt, og det kan dog ikke være uvæsentligt, at 800 Repræsentanter for Landets 185 000 Arbejds mænd samles og drøfter dette Forhold, ja, ligefrem sætter det paa Dagsordenen som et særligt Punkt.

Jeg kan ikke erkende, at vort Forslag er uberettiget, og jeg kan ikke føje det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen i hans Ønske om, at vi skal trække Forslaget tilbage. Vi opretholder vort Forslag og haaber, at man vil komme paa bedre Tanker, saaledes at det kan blive gennemført og derved opfylde de Ønsker, som de Arbejdere, der har været beskæftigede ved Nødhjælpsarbejder, nærer, og som Landets Arbejds mænd har fremsat paa deres Kongres.

**Første Næstformand (Vanggaard):** Jeg gør opmærksom paa, at det er Hensigten at føre Behandlingen af samtlige de paa Dagsordenen opførte Sager til Ende, og jeg vil bede Talerne om ikke at være alt for langtrukne.

**Rager:** Det foreliggende Lovforslag er af den Type Forslag, som en vaagen Opposition altid forelægger forud for et Valg. Hvis de ikke gjorde det, var de ikke deres Stilling voksne. Det koster jo ikke noget at gøre det. Man møder ikke med Anvisning paa, hvorfra Betalingen skal komme. Man regner med, at de, som har haft Nødhjælpsarbejde i 36 Timer, og som selvsagt vilde have haft det bedre, hvis de havde haft det i 48, vil være glade ved Forslaget, og blandt dem vil der være nogle, der hænger paa, hvorimod meget faa vil tænke paa, at hvis Forslaget var gennemført, havde maaske netop de ikke faaet Nødhjælpsarbejde, fordi der saa var kommet færre i Arbejde. Men jeg tror nu alligevel, at den